

Koray Çalışkan

koray.caliskan@radikal.com.tr

Pembe, mor bir komedi Kurtuluş Son Durak. Sinemada üçüncü bir hat açmaya çalışanlardan bir yeni durak.

Sinemaya bir şeyler oluyor. Memlekette her şey kötüye giderken popüler halk sineması, güzel işler çıkarıyor. İçi boş komedi, düzeysiz drama, vur kır, küfret, bilet sat ezberi bozuluyor. Tek küfür etmeyen Eyyvah Eyvah2, gizli sosyal devlet cenneti Geyikli'den çıkıp 125 İnönü Stadı'nı hınca hınç dolduracak kadar çok insan tarafından izleniyor. Sırf bu film kendi başına bir ligdir. Entelköy çevrenin boşlandığı zamanda dramasını bir sosyal hareket üzerine kuruyor, izleniyor, beğeniliyor. Şimdi de Kurtuluş Son Durak popüler sinemanın sınırlarını genişletip, kadına karşı şiddeti çok eğlenceli bir filmle gündeme taşıyor. Nükhet Bıçakçı ve Senem Aykanat'ın yazdığı bir öyküden Barış Pirhasan filmin senaryosunu yazıyor. Oğlu Yusuf Pirhasan da yönetmenlikte kendini kanıtıyor. Dede Vedat Türkali Fatmagül'e yapılan üzerinden kadına karşı şiddeti görünür kılmıştı, baba-oğul da Saadet Apartmanı hikâyesiyle meseleyi bir adım öteye taşıdı. Kadınların verdiği bir 'üç kuşak erkek ödülü' olsa bu dede-oğul-toruna giderdi.

Kurtuluş nerede?

Film çok komik. Hele havanızdaysanız, salon da keyifliyse koltuktan düşersiniz. Psikolog Eylem (Belçim Bilgin) "Henüz hazır değilim" diyen nişanlısı kendini terk edince Kurtuluş'taki Saadet Apartmanı'nda buluyor kendini. Apartmanın kadınları Vartanuş (Demet Akbağ), Füsün (Asuman Dabak), Goncagül (Nihal Yalçın), Gülnur (Ayten Soykök) ve Tülay (Damla Sönmez) daha ilk günden Eylem'in çevresini sarıyor. Sarmalar, muhabbetler.. Kadınlar birbiriyle dayanışarak birbirini tanıyor. Hepsi depresyonda. Hepsinin başında bir erkek. Erkekler örgütlü, erkekler devletli, muktedir, muhteris, şiddete meyyal. Akşamları dayaklar, bağrışlar, çağrışlar.. Türkiye gibi. Sabahları Saadet Apartmanı kadınlara kalıyor. Kuaförde buluşup yaralarını sarıyorlar. Bir gün başka bir dayak faslından sonra el yordamıyla buldukları yola sıkı sıkıya tutunup, bir şeyler yapmaya karar veriyorlar. Film ondan sonra yokuş aşağı bitiyor. Kadınlar örgütleniyor. Erkekler darmadağın. Hayatın yapamadığını hiç olmazsa sanat yapıyor.

Eli maşalı kadınlar

Sinemada kadınların itildiği, en fazla erkeğe pas verdiği, erkeğin dünyasının, sorunlarının, sıkıntılarının, aşklarının, falanının filanının hep ve her zaman merkezde olduğu o kadar film var ki. Kurtuluş Son Durak insana ilaç gibi geliyor. Bu filmin kadınları güçlü, kudretli, güzel ve akıllı. Erkekleri ise aman Allah. İki tane fena olmayan erkek var. Biri iktidarsız Nejat (Mete Horozoğlu) - muktedirler mutlu olmaz! Diğeri korkak, pısrık, filmin de en komik karakteri Macit (Ahmet Mümtaz Taylan). Kötü polis Hüseyin (Yavuz Bingöl) ancak penisi kesilmekle tehdit edildiğinde yola geliyor. Diğeri kötülere, kadına el uzatanlara ne oluyor? Anlatmayayım, tadı kaçmasın. Gidin görün.

Pembe, mor bir komedi Kurtuluş Son Durak. Sinemada üçüncü bir hat açmaya çalışanlardan bir yeni durak. Düzeysiz popüler filmler ile Radikal 2 okurundan başka kimsenin sinemada izlemediği tavizsiz filmler arasında açılan bu yeni yolun en şeker temsilcilerinden biri.

Bütün kadınlar görmeli, erkekleri yanında (gerekirse çekiştirerek) götürmeli. Müzikleri, draması, şakalarıyla zamanın nasıl geçtiği anlaşılmayan, en depresif insanın bile içini eritecek sempati yumağı Kurtuluş Son Durak, kadını merkeze koyarak, örgütlü erkek gücüne karşı ne yapılabileceğini en kısa yoldan anlatarak, çok iyi bir iş başarmış.

Hiçbir şey olmasa, Demet Akbağ'ın mağdur dostlarına söylediği şarkılar için izlenir. Bunlardan Ermenice olanın klibi filmin Facebook sayfasında var. "Aman Ağavni, Yandım Ağavni." Bir bakın, dinleyin.

Bu karanlık, depresif günlerde, gülmeden olmaz. Her gün mü kötü haber gelir? Böyle zamanlarda bir tek sanatın gücü insanı kendine getirir.